

iocabuntur dicentes, Malus monachus bonus clericus est. Nimis dolendum, si ad tam ruinofam superbiam monachos surrigamus, & tam graui contumelia clericos dignos putemus, in quorum numero sumus, cum aliquando etiam bonus monachus uix bonum clericum faciat, si adsit ei sufficiens continentia, & tamen desit instructio necessaria, aut personae regularis integritas. Sed de istis credo arbitrata sit beatitudo tua, quod nostra uoluntate, ut suis potius correptionibus utiles essent, de monasterio recessissent. Sed falsum est, sponte abierunt, sponte deseruerunt, nobis, quantum potuimus, pro eorum salute renitentibus. Et de Donato quidem, quia iam factum est, ut antequam de hac re aliquid in concilio statueremus, ordinaret, si forte a superbiam perueritate correctus est, quod uult prudentia tua de suo faciat: de fratre uero eius, cuius uel maxime causa de monasterio etiam ipse Donatus abcessit, cum intelligas quid sentiam, nescio quid respondeam. Contradicere tamen prudentiae, honori, charitatisque tuae non audeo, & sane spero id te facturum, quod membris ecclesiae salubre perspexeris.

Augustinus & Alipius Aurelio, gratulans de dono doctrinae. Epist. LXXVII

DOMINO beatissimo & uenerabiliter suscipiendo, syncerissime & charissimo fratri, & uere sancto papae Aurelio, Alipius & Augustinus in domino salutem.

psal. 125 Impletum est gaudio os nostrum, & lingua nostra exultatione, nunciantibus litteris tuis sanctam cogitationem tuam, adiuuante domino, qui eam inspirauit, & ad effectum esse perductam, de omnibus ordinatis fratribus nostris, & praecipue de sermone presbyterorum, qui te praesente populo infunditur, per quorum linguas clamat charitas tua maiore uoce in cordibus hominum, quam illi in auribus. Deo gratias. Nam quid melius & animo geramus, & ore promamus, & calamo exprimamus, quam Deo gratias? Hoc nec dici breuius, nec audiri laetius, nec intelligi grandius, nec agi fructuosius potest. Deo gratias, qui te & tam fidei pectore ditauit erga filios tuos, & id quod in intimo animae habebas, quod humanus oculus non penetrat, eduxit in lucem, donando tibi non solum ut bene uelles, uerum etiam in quibus *Matth. 5* posset apparere quod uelles. Ita plane fiat, luceant haec opera coram hominibus, ut uideant, gaudeant, glorificent patrem qui in caelis est. Talibus delecteris in domino, ut ipse te pro eis orantem dignetur exaudire, quoniam tu per eos loquentem non dedignaris audire. Eatur, ambuletur, curratur in uia domini, benedicantur pusilli cum magnis, iocundati in his qui dicunt eis: In domum domini ibimus: praecedant illi, & sequantur isti, imitatores facti eorum, sicut & illi Christi: ferueat iter sanctarum formicarum, fragret opera sanctarum apium, feratur fructus in tolerantia cum salute perseverandi usque in finem. Nec sinat dominus tentari supra quam possumus ferre, sed faciat cum tentatione etiam exitum, ut possimus sustinere. Orate pro nobis digni exaudiri, cum tanto sacrificio acceditis ad deum syncerissimae dilectionis & laudis eius in operibus uestris: orate ut & in nobis haec luceant, quoniam nouit ille quem oratis, cum quanto nostro gaudio in uobis luceant. Haec sunt uota nostra, haec multitudines solatiorum, secundum multitudinem dolorum nostrorum in corde nostro, iocundant animam nostram. Ita est quia ita promissum est, ita erit quod restat sicut promissum est. Obsecramus te per eum, qui tibi ista donauit, & populum cui seruis hac per te benedictione perfudit, ut iubeas singulis, quos uolueris sermos eorum seorsum conscriptos & emendatos mitti nobis. Nam & ego quod iussisti non negligo, & de Tychonij septem regulis uel clauibus, sicut saepe iam scripsi, cognoscere quod tibi uideatur expecto.

Augustinus Hesychio, de die supremo mundi non inquirendo, deque Hebdomadibus Danielis.

Epistola

LXXVIII

DOMINO beatissimo Hesychio, Augustinus. Ad sanctitatem tuam filio tuo cornuto presbytero nostro remeante Cornuto, per quem litteras tuae uenerationis accepi, quibus exiguitatem meam uisitare dignatus es, & tandem rescripta persoluo, & debitum refectionis obsequium, multum me commendans acceptissimis domino precibus tuis domine beatissime frater. De prophetis autem dictis siue praedictis, de quibus uoluisti ut aliquid scriberem, melius mihi uisum est sancti Hieronymi hominis doctissimi expositiones eorum uerborum (ne illas forte non habeas) de opusculis eius excerptas, dirigere beatitudini tuae.

Si